

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Nicolae Gordilă
Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de Ghedreuțan Oleg împotriva încheierii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 20 decembrie 2013.

*Termenul de examinare a recursului în anulare:
04 martie 2014 – 16 aprilie 2014;*

C O N S T A T Ă :

1. La 17 iulie 2013, Ghedreuțan Oleg s-a adresat la IP Ciocana, mun. Chișinău, cu o cerere în care a solicitat atragerea la răspundere penală a lui Carauș Lidia, pe motiv că în perioada lunii aprilie 2013, prin înșelăciune și abuz de încredere, în urma unui schimb de automobile, i-a realizat automobilul de model "Suzuki Grand Vitara", cu numărul de înmatriculare CAR 020, starea tehnică a căruia nu corespunde cu cele descrise de Carauș Lidia, iar ulterior a încercat să-l însușească, cauzîndu-i un prejudiciu material în sumă de 8800 euro. Pe faptul dat a fost inițiat procesul penal nr.1547.

2. La 31 iulie 2013, procurorul în Procuratura Ciocana, mun. Chișinău, A. Nesterov a dispus neînceperea urmăririi penale în cauza nominalizată în temeiul art. 275 pct. 3 Cod de procedură penală, din lipsa elementelor infracțiunii și a clasat procesul penal.

3. Avocatul A. Popa, în numele lui Ghedreuțan Oleg, s-a adresat cu plîngere procurorului Procuraturii Ciocana, mun. Chișinău, expunîndu-și dezacordul cu ordonanța de neîncepere a urmăririi penale și clasare a procesului penal, însă plîngerea acestuia a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată, prin ordonanța procurorului L. Demidov, din 12 noiembrie 2013.

4. La 26 noiembrie 2013, avocatul A. Popa în numele lui Ghedreuțan Oleg, a contestat ordonanțele din 31 iulie 2013 și 12 noiembrie 2013, în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, pe motiv că organul de urmărire penală nu a apreciat corect probele acumulate, iar ordonanța de neîncepere a urmăririi penale nu este motivată și este contradictorie materialelor cauzei și declarațiilor lui Ghedreuțan Oleg.

5. Prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 20 decembrie 2013, s-a respins plîngerea avocatului, ca fiind neîntemeiată.

5.1. Judecătorul de instrucție și-a argumentat soluția prin aceea că, potrivit Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28 iunie 2004, pct. 15, este necesar să se ia în considerație că în cazul escrocheriei (art. 190 CP) victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influența înșelăciunii sau a abuzului de

încredere. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Astfel, instanța a menționat că, în cazul dat s-a constatat că Ghedreuțan Oleg nu pur și simplu a transmis automobilul său și bani lui Carauș Lidia, dar a primit în loc alt automobil, conform înțelegerii avute.

Instanța a constatat că procurorul a întemeiat ordonanța de neîncepere a urmăririi penale, iar argumentele din ordonanța procurorului corespund circumstanțelor de fapt stabilite în cadrul controlului și nu s-a stabilit că Ghedreuțan Oleg a fost înșelat de Carauș Lidia, aceștia au făcut schimb de automobile în urma înțelegerii avute și Ghedreuțan Oleg cunoștea cu certitudine că automobilul de model "Suzuki Grand Vitara" nu este nou și se exploatează de mai mulți ani.

Astfel, în opinia instanței, organul de urmărire penală multilateral a examinat cererea lui Ghedreuțan Oleg și corect a apreciat probele acumulate și relevanța acestora și ca rezultat a dispus neînceperea urmăririi penale pe motiv că nu există elementele infracțiunii, încheierea devenind irevocabilă la data pronunțării.

12. Încheierea nominalizată este atacată cu recurs în anulare de către avocatul Croitor Alexei în numele condamnatului Gabură Valeriu, solicitând casarea acesteia, cu reexaminarea plîngerilor depuse împotriva ordonanțelor contestate.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că examinarea cererii a avut loc în lipsa condamnatului și a apărătorului acestuia, astfel fiind îngrădit dreptul la un proces echitabil.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

La 27 octombrie 2012 a intrat în vigoare Legea nr. 66 din 05 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală.

Conform art. I pct. 144) din lege, prevederile expuse în alin. (2) și (3) din art. 452 Cod de procedură penală, s-au abrogat.

Alin. (3) art. 452 Cod de procedură penală, pînă la abrogare, stipula *că persoanele menționate la art. 313 alin. (1) Cod de procedură penală, precum și Procurorul General și adjuncții acestuia, pot declara recurs în anulare împotriva încheierii irevocabile a judecătorului de instrucție cu privire la pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale în cazurile prevăzute la art. 453 Cod de procedură penală.*

Prezentul recurs este depus la 13 februarie 2014, deci după intrarea în vigoare a Legii nr. 66 din 05 aprilie 2012.

Or, la desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească, prevederi stipulate în art. 3 Cod de procedură penală, astfel legea procesual penală nu are efect ultraactiv.

Potrivit art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală *încheierile judecătorului de instrucție, adoptate pe marginea examinării plîngerilor asupra ordonanțelor procurorului privind încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale cu reluarea urmăririi penale sînt hotărîri irevocabile.*

În speță, Încheierea judecătorului de instrucție nu cade sub incidența hotărîrilor

irevocabile prevăzute de alin. (1) al art. 452 Cod de procedură penală, deoarece nu a parcurs calea apelului și a recursului, or potrivit prevederii alin. (6) art. 313 Cod de procedură penală, nici nu putea să le parcurgă, deoarece legea nu prevede posibilitatea atacării încheierilor adoptate în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

Prin urmare, modificările survenite în procedura penală, permit de a conchide că hotărârile adoptate de judecătorul de instrucție în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, privind pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale, începînd cu 27 octombrie 2012 nu mai pot fi examinate în ordinea recursului în anulare.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide, că recursul în anulare urmează a fi declarat ca inadmisibil, deoarece legea nu prevede o atare cale de atac.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de Ghedreuțan Oleg împotriva încheierii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 20 decembrie 2013.

Decizia este irevocabilă.

Decizia publicată integral la 23 aprilie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu